

Tedaj ga je pogledala z demonskimi očmi, pred katerimi je mislila, da mora vse v prah, s toliko vročino, da je Podlesnik za hip odmeknil pogled, a ga takoj moško vzdržal.

„In če Vam ukažem, gospod doktor?“

Njene ustnice so drhtele kakor v strastni razburjenosti — — —

„Potem celo ne! — Klanjam se, gospoda! Lahko noč!“

„Kmet!“ je zašumelo v družbi, ki je zadihala svobodneje po njegovem odhodu. Bili so vsaj brez kritika. Jelena se je pa ugriznila skrivaj v ustnico in razjokala bi se bila od jeze, ker ni zmagala — — —

Podlesnik pa je bil te svoje zmage tako vesel, kakor še nikoli. Zaspati seveda ni mogel, ker je bil preveč razburjen od poseta pri Poljaku in sedaj od te družbe, v kateri je bil toli nesrečen. Luči ni prižgal. Pri odprtem oknu je kadil cigareto za cigareto, primerjal Malči z Jeleno in spoznal grozni kontrast med obema. „Da, Malči, Malči, ko bi do tebe mogel! Ti si moj davno iskani ideal!“

Kakor za odgovor je zadonel v noč klavir od Poljaka sem. Malči je še bedela in pritajno pela ono njegovo pesem — —

„Morda tudi ona name misli? — —“

In poslal ji je tisoč pozdravov na nočnih perutih čez vrt skozi njeno okno — —

Ko je prižgal luč, je videl na mizi po pošti doposlano knjigo. Odvije. „Dragotin Kette. Poezije.“ Odpre, bere — —

O, nismo tak častilec belih kož,
da bi ko Samson v krilu pri Dalili
tam s kodri svojo moško čast zgubili ...
O ne, vi milostna, smo pa le mož!

Čudovito, kako so se razgrnili pred njim baš ti verzi! Pomislil je nazaj, v polpreteklost svojega življenja ... Ali ni to resna beseda — njemu?

Da, tudi njegova moška čast — —

Trikrat je bral, ponovil iz glave, potem pa slovesno izjavil: „Kette, ti si velik!“

* * *

Par let je zdaj že, odkar službuje doktor Podlesnik kot profesor v L. Od mladine je bil ljubljen, od kolegov čisan. Po mestu se

Izklesal Fr. Robba.

Desni angel ob tabernakeljnu v ljubljanski stolnici.

pa splošno govori, da ni bolj vzornega zakonskega parčka kot sta dr. Podlesnik in njegova Malči.

Na grajski vrt v T. pa še prihaja o počitnicah Jelena in pohaja žalostno — osamljena roža med cvetočimi astrami.